

DE FÖRUTINVIGDA GÅVORNAS LITURGI

STOCKHOLMS ORTODOXA STIFT
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

DEN NIONDE TIMMEN

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Präst: Ära åt Dig, vår Gud, ära åt Dig. Himmelske Konung, Tröstare, Du sanningens Ande, Du som är allestädes närvarande och uppfyller allt, det godas skatt, o Du Livgivare, kom och tag Din boning i oss och rena oss från allt ont och fräls, o Gode, våra själar.

Läsare: Helige Gud, Helige Starke, Helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Herre, förbarma Dig. (12) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus Själv, vår Konung och Gud.

PSALM 83

Huru ljuvliga äro icke Dina boningar, du härskarornas Herre; min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar.

Mitt hjärta och mitt kött har jublat mot den levande Guden.

Ty sparven har funnit ett hus åt sig och turduvan ett näste åt sig, där hon kan lägga sina ungar:

Dina altaren, härskarornas Herre, min konung och min Gud.

Saliga äro de som bo i Ditt hus; i evigheters evighet skola de prisa Dig.

Salig den som får sin hjälp från Dig, o Herre; i sitt hjärta tänker han på vägarna dit upp, i Tåredalen, till den plats han har utsett.

Ja, lagstiftaren skall giva välsignelser. De skola gå från kraft till kraft, gudarnas Gud skall uppenbara sig på Sion.

Herre, härskarornas Gud, hör min bön; lyssna Du Jakobs Gud.

Gud, vår beskyddare, se härtill, och vänd blicken mot Din smordes ansikte.

Ty en dag i Dina gårdar är bättre än eljest tusen.

Jag vill hellre vara en utstött i Guds hus än dväljas i syndares tält.

Ty Herren älskar barmhärtighet och sanning, Han skall giva nåd och ära; Herren skall icke beröva dem något gott som vandra i oskuld.

Herre, härskarornas Gud, salig den som förtröstar på Dig.

PSALM 84

Du, o Herre, har funnit behag i Ditt land; Du har upphävt Jakobs fångenskap.

Du har förlåtit Ditt folk deras missgärningar, Du har övertäckt alla deras synder.

Du har stillat all Din vrede, Du har vänt om från Ditt raseri.

Omvänd oss, Du vår frälsnings Gud, och vänd bort Din harm från oss.

Skall Du då vredgas på oss evinnerligen eller utsträcka Din vrede från släkte till släkte?

När Du har vänt om, o Gud, skall Du göra oss levande, och Ditt folk skola glädjas över Dig.

Visa, o Herre, Din barmhärtighet, och giv oss Din frälsning.

Jag skall höra vad Herren Gud talar i mig; ty Han skall tala frid till Sitt folk och till Sina heliga och till dem som vända sitt hjärta till Honom.

Ja, Hans frälsning är nära dem som frukta Honom för att härlighet skall bo på vår jord.

Barmhärtighet och sanning möttes, rättfärdighet och frid kysstes.

Sanning sköt upp ur jorden, och rättfärdighet blickade ned från himmelen.

Ja, Herren skall giva godhet, och vårt land skall giva sin frukt.

Rättfärdighet skall gå framför Honom, och sätta Hans spår på vägen.

PSALM 85

Herre, böj Ditt öra och lyssna till mig, ty jag är fattig och arm.

Bevara mitt liv, ty jag är from; min Gud, fräls Din tjänare, som förtröstar på Dig.

Förbarma Dig över mig, o Herre, ty hela dagen vill jag ropa till Dig; gläd Din tjänares själ, ty till Dig har jag upplyft min själ.

Ty Du, o Herre, är god och mild och rik på barmhärtighet mot alla som åkalla Dig.

Vänd Ditt öra, o Herre, till min bön, och giv akt på ljudet av min önskan.

På min nöds dag åkallade jag Dig, ty Du bönhör mig.

Ingen är Dig lik bland gudarna, o Herre, och intet är såsom Dina verk.

Alla folk, som Du har gjort, skola komma och tillbedja inför Dig, o Herre, och skola prisa Ditt namn.

Ty Du är stor och gör under; Du allena är Gud.

Led mig, o Herre, på Din väg, så skall jag vandra i Din sanning. Må mitt hjärta glädja sig, så att jag vördar Ditt namn.

Jag vill bekänna Dig, o Herre, min Gud, av hela mitt hjärta och ära Ditt namn evinnerligen.

Ty Din barmhärtighet är stor över mig, och Du har ryckt min själ ur dödsrikets djup.

O Gud, laglösa reste sig mot mig, de starkas hop stod mig efter livet, de hade icke Dig för sina ögon.

Men du, o Herre, är nådig och barmhärtig, långmodig och full av förbarmande och trofasthet.

Vänd Din blick till mig och förbarma Dig över mig; giv Din styrka åt Din tjänare, och räd da Din tjänarinnas son.

Gör med mig ett gott tecken, och må de som hata mig få se det och komma på skam; ty Du, o Herre, har hjälpt mig och tröstat mig.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen

Allelouia, Allelouia, Allelouia, ära åt Dig, o Gud. (3) Herre, förbarma Dig. (3)

Och den anmodade kathisma.

Kör (i den 4 plagala tonen): O Du, som i den nionde timmen för vår skull smakade döden i köttet; döda du vårt köttsliga sinne, o Kriste vår Gud, och fräls oss. (*prostration*)

Stichos 1: Herre, mitt rop komme inför Ditt ansikte! Giv mig förstånd efter Ditt ord.

Kör: O Du, som i den nionde timmen för vår skull smakade döden i köttet; döda du vårt köttsliga sinne, o Kriste vår Gud, och fräls oss. (*prostration*)

Stichos 2: Min bön komme inför Ditt ansikte, rädda mig efter Ditt tal

Kör: O Du, som i den nionde timmen för vår skull smakade döden i köttet; döda du vårt köttsliga sinne, o Kriste vår Gud, och fräls oss. (*prostration*)

Läsare: Ära åt Fadern. Nu och alltid.

Theotokion:

O Du Gode, som för vår skull föddes av Jungfrun, Du som uthärdade Korset och som med döden tillintetgjorde döden och därmed såsom Gud uppenbarade Uppståndelsen! Förakta icke dem som Du danat med Din egen hand. Uppenbara Din människokärlek, Du Barmhärtige. Mottag Theotokos, hon som födde dig och som beder för oss och fräls, vår Frälsare, det förtvivilade folket.

Övergiv oss ej helt och hållet för Ditt namns skull och utplåna icke Ditt förbund. Låt icke Din barmhärtighet vika ifrån oss för Abrahams, Din väns, skull och för Isaks, Din tjänares skull och för Israels, Din heliges, skull.

Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss. Herre, rena oss från våra synder. Härskare, förlåt oss våra överträdelser. Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull.

Herre, förbarma Dig. (3 gånger)

Ära åt Fadern. Nu och alltid. Fader vår.

Präst: Ty Riket är Ditt och makten och härligheten, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Om det är en festdag läser vi festens kontakion, om inte läses följande:

När ogärningsmannen såg livets Upphov hänga på Korset, sade han: ”Om det ej vore den män-niskoblivne Guden, som här korsfästes med oss, så skulle solen ej ha dolt sina strålar, ej heller skulle jorden ha darrat i bävan. Men Du som har uthärdat allt, tänk på mig i Ditt Rike.”

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande.

Mellan de två ogärningsmännen framträdde Ditt Kors såsom rättfärdighetens vågskål. Ty den ene fördes ned i helvetet genom bördan av sin hädelse. Den andre, befriad från sina synder, fördes till gudskunskapens insikt. Kriste, vår Gud, ära åt Dig!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O Du Lamm och Herde och världens Frälsare, när Hon, som födde dig, såg Dig på Korset, sade Hon med tårar: ”Världen må glädjas, ty den har fått förlossning. Men mitt inre brinner, när jag ser Din korsfästelse, vilken Du lider för alla, min Son och min Gud.”

Herre, förbarma Dig (40 gånger)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim; du som utan att förtäras födde Gud, Ordet; du som är *Theotokos*, vi prisa dig.

I Herrens namn, fader välsigna.

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarme Sig över oss.

Läsare: Amen.

Präst: Mitt livs Herre och Härskare, giv mig icke lättjans, missmodets, maktlystnadens och det tomma pratets ande. (*prostration*)

Utan giv mig, Din tjänare, kyskhetens, ödmjukhetens, tålmodets och kärlekens ande. (*prostration*)

Ja, Herre och Konung, giv mig förmågan att se mina egna synder och att icke döma min broder, ty välsignad är Du i evigheters evighet. Amen. (*prostration*)

Sedan göra vi tolv prostrationer under det att vi säga vid varje: O Gud, rena mig syndare.

Ja, Herre och Konung, giv mig förmågan att se

mina egna synder och att icke döma min broder, ty välsignad är Du i evigheters evighet. (*prostration*)

Läsare: Amen.

TYPIKA

Saligprisningarna:

I Ditt rike tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de i anden fattiga, ty dem hör himmelriket till.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de som sörja, ty de skola bliva tröstade.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de saktmodiga, ty de skola besitta jorden.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de som hungra och törsta efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de barmhärtiga, ty dem skall vederfaras barmhärtighet.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de renhjärtade, ty de skola se Gud.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro fridstiftarna, ty de skola kallas Guds barn.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga äro de som lida förföljelse för rättfärdighets skull, ty dem hör himmelriket till.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Saliga ären I, när människorna för min skull smäda och förfölja eder och sanningslöst säga allt ont om eder.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Glädjens och fröjdens eder, ty eder lön är stor i himmelen.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Sedan ställa vi oss i kyrkans mitt och sjunga med ljuv melodi och kraftigare stämma med en prostration för varje:

Tänk på oss, o Herre, när Du kommer i Ditt rike.

Tänk på oss, o Härskare, när Du kommer i Ditt rike.

Tänk på oss, o Du Helige, när Du kommer i Ditt rike.

Läsare: Den himmelska kören prisa Dig och säga: Helig, helig helig, Herren Gud Sebaot. Himlarna och jorden är fulla av Din härlighet.

Stichos: Kommen till Honom, och upplyses, och edra ansikten skola icke behöva blygas.

Den himmelska kören prisa Dig och säga: Helig, helig helig, Herren Gud Sebaot. Himlarna och jorden är fulla av Din härlighet.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

De heliga änglarnas och ärkeänglarnas kör, tillika med hela den himmelska härskaran, prisa Dig och säga: Helig, helig helig, Herren Gud Sebaot. Himlarna och jorden är fulla av Din härlighet.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Jag tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, Skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är;

och på en enda Herre, Jesus Kristus, Guds enfödde Son, född av Fadern före all tid, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född och icke skapad, av samma väsen som Fadern, på Honom genom vilken allting är skapat;

som för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom av den Helige Ande och Jungfrun Maria och blivit människa.

Som ock har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravnen;

som på tredje dagen har uppstått efter Skrifterna;

och stigit upp till himmelen och sitter på Faderns högra sida;

därifrån igenkommande i härlighet till att döma levande och döda, på vilkens Rike icke skall varda någon ände.

Och på den Helige Ande, Herren och Livgivaren, som utgår av Fadern, som tillika med Fadern och Sonen tillbedes och äras och som har talat genom profeterna.

Och på en enda, helig, allmännelig och apostolisk Kyrka;

jag bekänner ett enda dop till syndernas förlåtelse;

och förväntar de dödas uppståndelse;

och den tillkommande världens liv. Amen.

O Gud överse med, tillgiv och förlåt oss våra synder, dem vi begått med vilja eller utan att vilja

det, i ord eller i gärning, medvetet eller omedvetet, om dagen eller under natten, i förstånd och i tanke. Förlåt oss allt, ty Du är god och människoälskande.

Fader vår, som är i himlarna. Helgat varde Ditt namn. Tillkomme Ditt Rike. Ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag, och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro, och inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty riket är Ditt och makten och härligheten, Faderns och Sonens och den Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen.

Om det är en Herrens fest säga vi dess kontakion. Men om det icke är någon fest, säg då först kontakion till Kristi förklaring, sedan dagens kontakion.

Kontakion till Kristi förklaring

Du blev förklarad på berget, och Dina lärjungar skådade Din härlighet, så långt de mäktade, O Kriste vår Gud. Så då de sågo Dig korsfäst, skulle de inse, att Ditt lidande var frivilligt, och förkunna för världen all, att Du i sanning är Faderns åter-sken.

Om måndagar, kontakion till den okroppsliga härskaran

Guds högsta härförare och den gudomliga härlighetens överbringare, människors vägledare och änglars anförare, framställ det som är till vår gagn och att vi må undfå stort förbarmande, ni som ju är den okroppsliga härskarans högsta härförare.

Om tisdagar, kontakion till Förelöparen

O Guds Profet och nådens Förelöpare, då vi erhållit ditt huvud från jorden som en allraheligaste ros, mottager vi åter och åter helanden; ty alltid, såsom fordom i världen, predikar du omvändelse.

Om onsdagar, kontakion till korset

Kriste, vår Gud, Du som frivilligt uppsteg på korset, skänk Ditt förbarmande över Ditt nya folk, som uppkallats efter Dig. Fröjda med Din kraft alla ortodoxt kristna, skänk dem seger över alla fiender. Må de hava såsom Din hjälp i striden ett fridens vapen, det oöverbinnerliga segertecknet.

Om torsdagar, kontakion till de heliga apostlarna

Dina orubbliga och av gudomligt tal uppfyllda förkunnare, de främsta av Dina lärjungar, o Herre, har Du mottagit till Dig själv till att njuta Dina välsignelsers glädje och Din vila; ty deras livs arbete och död har Du aktat dyrbarare än allt annat offer, O Du som allena känner alla hjärtan.

Även om torsdagar, kontakion till den Helige Nikolaos

I Myra, o helige, visade du dig som en tjänare av heliga ting, ty du uppfyllde Kristi evangelium, o du rättfärdige, du som skänkte ditt liv för ditt folk, och räddade de oskyldiga från döden. Därför blev du helgad såsom en stor tjänare av Guds nåds mysterier.

Om fredagar, kontakion till Korset

Kriste, vår Gud, Du som frivilligt uppsteg på korset, skänk Ditt förbarmande över Ditt nya folk, som uppkallats efter Dig. Fröjda med Din kraft alla ortodoxa kristna, skänk dem seger över alla fiender. Må de hava såsom Din hjälp i striden ett fridens vapen, det oövervinnliga segerstecknet.

Alla dagar:

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Kontakion för de hädangångna

Med helgonen, o Kriste, giv dina tjänares själar vila, där varest det ej finnes smärta, suckan eller sorg, utan liv förutan ände.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

O kristnas beskydd, som icke kan komma på skam, o medlande till Skaparen osvikligt, försmå icke syndarnas bedjande röster; utan var snabb, o du Gode, att hjälpa oss som i tro ropa till dig; skynda till förböner och hasta åstad att tala för oss, du o *Theotokos*, som alltid skydda dem som ära dig.

Herre, förbarma dig. (40)

O Du, som varje tid och varje timme, i himmelen och på jorden, prisas och äras, O Kriste, vår Gud, Du långmodige, stor i mildhet och stor i barmhärtighet; Du som älskar de rättfärdiga och förbarmar Dig över syndarna; Du som kallat alla till frälsning med löftet om kommande goda gåvor. Mottag, O Herre, själv våra böner denna stund och led våra liv efter Dina stadgar. Helga våra sjä-

lar, rena våra kroppar, styr våra tankar, rena våra sinnen och bevara oss från all sorg, allt ont och all smärta. Beskrämma oss med Dina heliga änglar, på det att, bevarade och ledda av deras härskare, vi må nå fram till trons enhet och till kunskapen om Din ofattbara härlighet, ty Du är välsignad i evigheters evighet. Amen.

Herre, förbarma Dig. (3) Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim; du som utan att förtäras födde Gud, Ordet; du som är *Theotokos*, vi prisar dig.

I Herrens namn, fader (härskare), välsigna.

Präst: Gud vare oss nådig och välsigne oss, och vise Sitt ansikte för oss, och förbarma Sig över oss.

Läsare: Amen.

Präst: Mitt livs Herre och Härskare, giv mig icke lättjans, missmodets, maktlystnadens och det tomma pratets ande. (*prostration*)

Utan giv mig, Din tjänare, kyskhetens, ödmjukhetens, tålmodets och kärlekens ande. (*prostration*)

Ja, Herre och Konung, giv mig förmågan att se mina egna synder och att icke döma min broder, ty välsignad är Du i evigheters evighet. Amen. (*prostration*)

Sedan göra vi tolv prostrationer under det att vi säga vid varje: Gud, rena mig syndare.

Präst: Ja, Herre och Konung, giv mig förmågan att se mina egna synder och att icke döma min broder, ty välsignad är Du i evigheters evighet. (*prostration*)

Läsare: Amen. Helige Gud... Allraheligaste Treenighet... Herre, förbarma Dig. (3) Ära åt Fadern. Nu och alltid. Fader vår. Kyrie Eleison (12).

Präst: O allheliga Treenighet, det väsensena väldet, det odelbara riket, och orsaken till allt gott: Visa Din goda vilja även för mig, en syndare, gör mitt hjärta orubbligt och förläna det förståelse och tag ifrån mig all orenhet; upplys mitt sinne så att jag må förhärliga, prisar och lovsjunga, och säga: En är helig, en är Herre: Jesus Kristus, Gud Fadern till ära.

Läsare: Amen. Ära åt Fadern. Nu och alltid. Herre, förbarma Dig (3). Helige Fader, välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, genom för-

bönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovärdiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönerna av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, (**kyrkans helgon**), de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, (**dagens helgon**) vilkens / vilkas minne vi firar, och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss och fräls oss.

Läsare: Amen.

Vesper med de
FÖRUTINVIGDA
GÅVORNAS LITURGI

Diakon: Εὐλόγησον Δέσποτα. (Välsigna Härskare)

Präst: Välsignad är vår Gud, städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Kommen, låtom oss tillbedja Gud, vår Konung.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus, vår Konung och Gud.

Kommen, låtom oss tillbedja och nedfalla för Kristus själv, vår Konung och Gud.

PSALM 103

Lova Herren, o min själ. Herre, min Gud, högt är Du prisad. I lov och majestät har Du klätt Dig. Du höljer Dig i ljus såsom i en mantel. Du sträcker ut himmelen såsom en fäll. Han som i vattnen täcker Sina högt belägna salar, Som gör moln till Sitt fotfäste, Som färdas på vindarnas vingar, Han som gör Sina änglar till vindar och Sina tjänare till brinnande eld. Han har grundat jorden till att stå fast, den skall icke vackla i evigheters evighet. Djupet omgiver Honom såsom en mantel, över bergen skola vattnen stå. När Du förskräcker dem skola de fly, när de höra Ditt dunder skola de tappa modet. Bergen höja sig och slättterna sjunka, till den plats som Du har bestämt för dem. En gräns satte Du, som de ej fingo över-skrida, så att de icke kunna vända om och åter betäcka jorden. Han som sänder källor i bergsklyftor, mellan bergen skola vattnen springa fram. De skola giva alla markens djur att dricka, vildåsnorna skola få släcka sin törst. Där skall himmelens fåglar bygga bo, mitt ibland klipporna skola de höras. Han som vattnar bergen från Sina högt belägna salar, av Dina gärningars frukt skall jorden mätas. Han låter gräs skjuta upp för boskapen och grönska till människors tjänst, för att frambringa bröd ur jorden, och vinet, som gläder människans hjärta. För att göra ansiktet glatt med olja, och brödet som styrker människans hjärta. Slättens träd varda ock mättade, Libanons cedrar, som Han har planterat. Där skola sparvar bygga bo, hägerns

hus anför dem. De höga bergen äro en tillflykt för hjortarna, klippan för kaniner. Han har gjort månen till att visa tider, solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt, då alla skogens djur skola draga fram, lejonungar att rytande taga rov och söka sin föda från Gud. Solen gick upp och de samlades, de skola gå till sina hålor för att sova. Människan skall gå ut till sitt arbete, till sin gärning ända intill aftonen. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla. Jorden är fylld av Din skapelse. Detta havet, det stora och vida: där finnes otaliga kräldjur, djur både stora och små. Där gå skeppen sin väg fram. Där denna drake som Du har skapat att leka däri. Alla vänta de efter Dig, att Du skall giva dem mat i rätt tid. När Du giver dem skola de taga emot. När Du öppnar Din hand varder allt mättat med godhet. När Du vänder Ditt ansikte från dem bliva de förskräckta. Du tager bort deras ande, då förgås de och vända åter till sitt stoft. Du sänder ut Din ande, då varda de skapade, och Du förnyar jordens anlete. Herrens härlighet förblive evinnerligen, Herren skall glädja sig över Sina verk. Han som skådar ned på jorden och får den att bäva, Han som tänder bergen så att de ryka. Jag vill sjunga till Herren, så länge jag lever, jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. Mitt tal behage Honom väl, jag skall glädja mig över Herren. Må syndarna försvinna ifrån jorden och inga ogudaktiga mer vara till. Lova Herren, o min själ.

Och åter:

Solen vet stunden då den skall gå ned. Du gjorde mörkret, och det blev natt. Huru storslagna äro icke Dina verk, o Herre! Med vishet har du gjort dem alla.

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud. (2)

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

Prästen stänger de vackra dörrarna. Diakonen tar prästens välsignelse och går ut från altaret genom den norra porten och ställer sig framför ambon.

Diakonen (prästen) säger den stora böneföljden:

I frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig. *Upprepas efter varje bönepunkt.*

Om friden från ovan och om våra själers frälsning låtom oss bedja till Herren.

Om hela världens fred, om Guds heliga Kyrkans väl och om allas enhet, låtom oss bedja till Herren.

För detta heliga hus och för dem som i tro, andakt och gudsfruktan träda in däri, låtom oss bedja till Herren.

För alla fromma och Ortodoxt kristna, låtom oss bedja till Herren.

För den heliga, allmänneliga, apostoliska kyrkan för vår Ärkebiskop Kallinikos, Metropolit Kyprianos och vår Biskop Johannes, för det vördiga prästerskapet, för diakonatet i Kristo, för alla kyrkotjänare och för folket, låtom oss bedja till Herren.

För Guds tjänare, N.N., för alla ortodoxa konungar och drottningar, för alla Ortodoxa, för detta lands världsliga överhet, låtom oss bedja till Herren.

För denna kyrka (detta heliga kloster), för denna stad, för alla städer och länder och för de troende, som bo i dem, låtom oss bedja till Herren.

Om god väderlek, om överflöd av jordens frukter och om fredliga tider, låtom oss bedja till Herren.

För resande till lands och vatten och i luften, för alla sjuka, lidande och fångar och om deras frälsning, låtom oss bedja till Herren.

Att vi må frias från all sorg, vrede, nöd och oro, låtom oss bedja till Herren.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

lhågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*) och ständig Jungfru, jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Dig tillkommer all ära, allt lov och all tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Läsning ur Psaltaren (kathisma 18). På onsdagen i

den femte veckan i fastan läses kathisma 7 och torsdagen den femte veckan kathisma 12.

KATHISMA 18

Läsare: Herre, förbarma Dig. (3) Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

PSALM 119

¹Till Herren ropade jag när man trängde mig, och Han hörde mig.

²O Herre, befria min själ från orättfärdiga läppar och från en falsk tunga.

³Vad skall givas åt dig och vad skall beskydda dig från en falsk tunga?

⁴Den mäktiges vassa pilar med förbrännande kol.

⁵Ve mig, ty min landsflykt har blivit förlängd; jag har bott bland Kēdars hyddor, min själ har länge varit flyktig.

⁶Jag var fridsam mot dem som hata fred; när jag talade till dem, angrepo de mig utan skäl.

PSALM 120

¹Jag har lyft mina ögon upp till bergen: varifrån skall min hjälp komma?

²Min hjälp kommer från Herren, som har gjort himmel och jord.

³Låt icke din fot vackla, icke skall Han slumra som bevarar dig.

⁴Se, Han som bevarar Israel, Han skall varken slumra eller sova.

⁵Herren skall bevara dig; Herren skall beskydda dig på din högra sida.

⁶Solen skall icke bränna dig om dagen eller månen om natten.

⁷Herren skall bevara dig från allt ont, Han skall bevara din själ.

⁸Herren skall bevara din ingång och din utgång från nu och i evighet.

PSALM 121

¹Jag gladde mig när de sade till mig: "Vi skola gå till Herrens hus."

²Våra fötter stannade i Dina salar, o Jerusalem.

³Jerusalem, som är uppbyggd såsom en stad, som är förenad till ett.

⁴Ty dit gingo stammarna upp, Herrens stammar, ett vittnesbörd för Israel, för att lova Herrens namn.

⁵Ty där stodo troner till dom, troner över Davids hus.

⁶Önsken det som giver Jerusalem frid och överflöd för dem som älska Dig.

⁷Frid vare nu i din styrka och välgång i dina palats.

⁸För mina bröders och mina grannars skull har jag talat frid om dig.

⁹För Herrens, vår Guds, hus' skull har jag sökt det som är gott för dig.

PSALM 122

¹Jag lyfte mina ögon upp till Dig, Du som bor i himmelen.

²Se, såsom tjänares ögon skåda mot deras herrars händer, såsom en tjänarinns öga skådar mot sin härskarinnas händer, så skåda våra ögon mot Herren, vår Gud, till dess Han förbarmar sig över oss.

³Förbarma Dig över oss, o Herre, förbarma Dig över oss, ty vi hava blivit övermätta av ringaktning.

⁴Vår själ har blivit övermätt; klander åt dem som hava överföd och ringaktning för de övermodiga.

PSALM 123

¹Om Herren icke var ibland oss – så säge Israel nu – om Herren icke var ibland oss,

²när människor reste sig mot oss, då skulle de hava förtärt oss levande,

³när deras vrede rasade mot oss, då skulle vattnet fördränkt oss,

⁴vår själ skulle fått gå igenom en ström. Vår själ skulle fått gå igenom det oemotståndliga vattnen.

⁵Välsignad vare Herren, som icke gav oss till byte åt deras tänder.

⁶Vår själ blev befriad såsom en sparv ur jägarnas snara,

⁷snaran brast, och vi blevo befriade.

⁸Vår hjälp är i Herrens namn, Han som har gjort himmel och jord.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud. (3) Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Diakonen (Präst) säger sedan den lilla böneföljden:

Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrareaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*), jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt dig, Herre.

Präst: Ty Din är makten och Ditt är Riket och kraften och härligheten, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Läsare: Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

PSALM 124

¹De som förtrösta på Herren äro såsom Sions berg; Han som bevarar Jerusalem skall aldrig någonsin vackla.

²Det är omgivet av berg, och Herren omgiver Sitt folk, från nu och evinnerligen.

³Ty Han skall icke låta syndarnas spira råda över de rättfärdigas arvedel, så att de rättfärdiga icke sträcka ut sina händer i laglöshet.

⁴Gör gott, o Herre, mot de goda och mot dem som hava ett redligt hjärta.

⁵Men de som vika av på irrvägar, dem skall Herren leda bort med dem som handla laglöst. Frid vare över Israel.

PSALM 125

¹När Herren lät Sions fångar vända åter, då blevo vi såsom de som äro tröstade.

²Vår mun blev då fylld av glädje och vår tunga av jubel.

³Då sade man ibland folken: "Herren har gjort stora ting med dem."

⁴Herren har gjort stora ting med oss, och vi hava blivit glada.

⁵O Herre, låt våra fångar vända åter såsom strömmar i södern.

⁶De som så med tårar skölda skörde med jubel.

⁷De gingo åstad och gräto medan de kastade ut sitt utsäde,

⁸men de skölda komma åter med jubel och bära sina kärvar.

PSALM 126

- ¹Om Herren icke bygger huset, så arbeta de förgäves, som bygga därpå.
²Om Herren icke bevarar staden, så vakar väktarna förgäves; det är förgäves att I bittida stå upp.
³I som äten edert bröd med vedermöda, vaknen upp ur sömnen, när Han giver sömn åt Sina älskade.
⁴Se, Herrens arvedel är söner, lönen av moderlivets frukt.
⁵Likasom pilar i en kämpes hand, så äro de landsflyktigas söner.
⁶Salig är den som får sin längtan uppfylld genom dem; de skola icke bliva utskämda, när de tala till sina fiender i porten.

PSALM 127

- ¹Saliga äro alla som frukta Herren, de som vandra på Hans vägar.
²Du skall äta frukten av din möda; salig skall du vara, och gott skall ske med dig.
³Lik ett fruktsamt vinträd varder din hustru, vid sidorna av ditt hus,
⁴lika olivtelningar dina söner, omkring ditt bord.
⁵Ty se, så varder den man välsignad, som fruktar Herren.
⁶Herren välsigne dig från Sion, må du få se Jerusalems välgång i alla dina livsdagar,
⁷och må du få se dina söners söner. Frid vare över Israel.

PSALM 128

- ¹Ofta angrepo de mig allt ifrån min ungdom - så säge Israel nu
²ofta angrepo de mig allt ifrån min ungdom, dock blevo de mig ej övermäktiga.
³Syndarna lågo i försåt bakom mig, deras laglöshet varade länge.
⁴Herren är rättfärdig; Han bröt syndares nackar.
⁵De skola komma på skam och vika tillbaka, alla de som hatade Sion.
⁶Blive de såsom gräs på taken, som torkar före man skördar det.
⁷Den som skördar fyller icke sin hand med det, eller hans sköte som samlar kärvarna.
⁸Icke skola de som gå förbi säga: "Herrens välsignelse vare över eder! Vi hava välsignat eder i Herrens namn."

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud. (3) Herre, förbarma Dig. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Diakonen (Präst) säger sedan den lilla böneföljden:

Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrarenaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru (**Kör:** *Allraheligaste Theotokos fräls oss*), jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt dig, Herre.

Präst: Ty en god och människoälskande Gud är Du, och Dig giva vi ära, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Läsare: Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

PSALM 129

- ¹Ur djupen har jag ropat till Dig, o Herre; Herre, hör min röst.
²Låt Dina öron akta på mina böners ljud.
³Om Du, o Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.
⁴För Ditt namns skull har jag väntat, o Herre; min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.
⁵Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.
⁶Ty hos Herren finnes nåd, och mycken förlossning hos Honom; och Han skall friköpa Israel från alla dess missgärningar.

PSALM 130

- ¹O Herre, mitt hjärta står icke efter vad högt är, ej heller hava mina ögon lyft sig,
²ej heller har jag gått in i ting för stora eller för underbara för mig.

³Om jag icke har varit ödmjuk utan upphöjt mitt liv, såsom den avvanda från sin moder, så vill Du löna min själ.

⁴Må Israel hoppas på Herren från nu och för evigt.

PSALM 131

¹Tänk, o Herre, på David och på all hans mildhet,
²hur han svor en ed till Herren, och gav ett löfte till Jakobs Gud.

³”Jag skall icke gå in i mitt hus eller lägga mig på min bädd,

⁴jag skall icke unna mina ögon sömn eller mina ögonlock slumner eller mina tinningar vila,

⁵förrän jag finner en plats åt Herren, en boning för Jakobs Gud.”

⁶Se, vi hörde om den i Efratha, vi funno den på skogens fält.

⁷Låtom oss gå in i Hans boningar, låtom oss tillbedja på platsen där Hans fötter stod.

⁸Stå upp, o Herre, till Din vila, Du och Din helighets ark.

⁹Dina präster skola vara klädda i rättfärdighet och Dina heliga skola jubla.

¹⁰För Din tjänare Davids skull, vänd icke bort Din smordes ansikte.

¹¹Herren har svurit en sann ed inför David och skall icke taga den tillbaka: ”Av din livsfrukt skall Jag sätta på din tron,

¹²om dina söner bevarar mitt förbund och mitt vittnesbörd som Jag skall lära dem,

¹³och deras söner skola evinnerligen sitta på din tron.”

¹⁴Ty Herren har utvalt Sion, Han har utsett henne till Sin boning.

¹⁵”Det är Min vila i evigheters evighet, där Jag skall bo, ty Jag har utvalt henne.

¹⁶Hennes strävan skall Jag välsigna med välsignelser, hennes fattiga skall Jag mätta med bröd.

¹⁷Hennes präster skall Jag kläda i frälsning, och hennes heliga skola jublande jubla.

¹⁸Där skall Jag höja Davids horn, Jag har berett en lampa för Min Smorde.

¹⁹Hans fiender skall Jag kläda i skam, men över Honom skall Min helighet blomstra.”

PSALM 132

¹Se hur gott, hur ljuvt det är när bröder bo endräktigt tillsammans?

²Det är såsom myrra på huvudet, som flyter ned i skägget, ned i Arons skägg, som flyter ned över linningen på hans kläder.

³Det är såsom Hermons dagg, som faller ned på Sions berg,

⁴ty dit har Herren sänt välsignelse och liv i evighet.

PSALM 133

¹Skåden nu, välsignen Herren, alla I Herrens tjänare,

²I som stå i Herrens hus, i salarna i vår Guds hus.

³Lyften edra händer om natten mot det heliga och loven Herren.

⁴Herren välsigne dig från Sion, Han som har gjort himmel och jord.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud.(2)

Allelouia, allelouia, allelouia, ära åt Dig, o Gud, vårt hopp, o Herre, ära åt Dig.

Diakonen (Präst) säger sedan den lilla böneföljden:

Åter och åter i frid låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Ihågkommande vår allraheligaste, allrareaste, mest välsignade och härliga Härskarinna Maria, Theotokos och ständig Jungfru (**Kör:** Allraheligaste Theotokos fräls oss), jämte alla helgon, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus, vår Gud.

Kör: Åt dig, Herre.

Präst: Ty Du är barmhärtighetens och frälsningens Gud, och till Dig, Fader och Son och Helig Ande, uppsända vi lov och pris, nu och alltid och i evighernas evighet.

Kör: Amen.

Kören sjunger sedan enligt veckans ton:

PSALM 140

O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mig, o Herre. / O Herre, jag har ropat till Dig, lyssna till mig. / Lyssna till mina böners ljud, när jag ropar till Dig: / Lyssna till mig, o Herre.

Må min bön stiga inför Dig såsom ett rökoffer, mina händers upplyftande såsom ett aftnonfer. Lyssna till mig, o Herre.

Sätt, o Herre, en vakt för min mun, och en omgivande dörr runt mina läppar.

Låt icke mitt hjärta vika av till onskans ord, till att giva ursäkter för synder,

med människor som göra vad orätt är; och jag vill icke beblanda mig med deras utvalda.

Den rättfärdige skall fostra mig i barmhärtighet och tillrättvisa mig, må han icke gjuta syndarens olja över mitt huvud.

Ty ännu är också min bön i deras välvilja, deras domare uppslukades nära klippan.

De skola höra mina ord, ty de hava blivit ljuva. Såsom jordklumpar brötos sönder över marken, så skingrades deras ben i dödsriket.

Ty mot Dig, o Herre, Herre, se mina ögon, till Dig har jag satt mitt hopp, förkasta icke min själ.

Bevara mig för snaran som de hava lagt ut för mig och från deras stötesten som handla laglöst.

Syndarna skola falla i sitt nät, men jag är ensam till dess jag skall passera förbi.

PSALM 141

Med min röst ropade jag till Herren, med min röst bad jag till Herren.

Jag skall utgjuta min bön inför Honom, mitt bekymmer skall jag kungöra inför Honom.

När min ande sviker mig, då känner också Du mina vägar.

På den väg där jag gick, lade de ut en snara för mig.

Jag skådade på min högra sida och såg efter, men det fanns ingen som kände mig.

Ingen tillflykt återstår för mig, ingen finnes, som frågar efter min själ.

Jag ropade till Herren, jag sade: ”Du är mitt hopp, min del i de levandes land.”

Akta på min bön, ty jag är i stort elände.

Befria mig från dem som förfölja mig, ty de äro starkare än jag.

Sedan de anmodade stichera

1. För min själ ut ur fångelset, så att jag kan lova Ditt namn, o Herre.

2. De rättfärdiga skola vänta på mig tills Du lönar mig.

3. Ur djupen har jag ropat till Dig, o Herre, Herre, hör min röst.

4. Låt Dina öron akta på mina böners ljud.

5. Om Du, o Herre, vill tillräkna missgärningar, Herre, vem kan då bestå? Dock, hos Dig finnes försoningen.

6. För Ditt namns skull har jag väntat, o Herre, min själ har väntat på Ditt ord, min själ har hoppats på Herren.

7. Från morgonvåkten till nattvåkten, från morgonvåkten låt Israel hoppas på Herren.

8. Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom och Han skall friköpa Israel från alla dess missgärningar.

9. Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.

10. Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.

Prästen öppnar porten, bugar tre gånger för det heliga Bordet och startar det lilla intåget med rökelsekaret eller med Evangeliet, om det är en sådan dag där evangelieläsning föreskrives.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Sedan sjunges dagens doxastikon om en sådan är anvisad.

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Sedan sjunges Theotokion.

Under sjungandet beröker prästen kyrkan i sedvanlig ordning

Diakon (präst) *stående vid Kungsporten:* Visdom! Stån upprätt!

Läsare: Heliga ärans ljus fyllt av glädje av odödlighetens Fader, himmelskt, heligt, saligt, o Jesu Krist: vi som äro komna till solens nedgång skådande aftonens ljus, prisas Fader, Son och Helige Ande, Gud. Ty värdig är Du att alltid lovsjungas av alla röster, O Du Guds Son, som giver liv. Därför förhärliga världen Dig.

Diakon (Präst): Aftonens prokeimenon!

Läsare: Prokeimenon. Psalm (nummer) i den (nummer) tonen.

Läsaren läser dagens första prokeimenon.

Läsare: Läsning från...

Diakon (präst): Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Den första läsningen från GT (1 Mosebok, Stora veckan 2 Mosebok).

Sedan: Prokeimenon. Psalm (nummer) i den (nummer) tonen.

Läsaren läser dagens andra prokimenon.

Κέλευσον! (Befall!)

Prästen tar i sina korsvis över varandra lagda händer en ljusstake med ett brinnande ljus och rökelsekaret, ställer sig framför det heliga Bordet och säger: Visdom! Stån upprätt!

Därefter vänder han sig mot de i kyrkan närvarande, som prostreter, och gör mot dem korsets tecken och säger: Kristi ljus upplyser alla!

Läsare: Läsning från...

Diakon (präst): Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Den andra läsningen från GT (Ordspråksboken, Stora veckan Job).

När den andra läsningen är slut välsignar prästen läsaren utan att låta honom/henne kyssa handen: Frid vare med dig.

Diakonen under det att han öppnar dörrarna: Visdom! Församlingen och prästen faller på knä, prästen, hållande ljus i en hand och rökelsekar i den andra handen, beröker mot det heliga bordet.

Präst: Min bön gälle inför Dig såsom ett rökoffer. Mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer.

Kören repeterar.

Präst läser stående till höger om det heliga Bordet: Herre, jag ropar till dig, bönhör mig, lyssna till min röst, då jag nu ropar till dig.

Prästen faller på knä och beröker mot det heliga Bordet under det att kören sjunger: Min bön gälle...

Präst läser stående bakom det heliga Bordet: Sätt, o Herre en vakt för min mun, bevaka mina läppars dörr.

Prästen faller på knä och beröker mot det heliga Bordet under det att kören sjunger: Min bön gälle...

Präst läser stående till vänster om det heliga Bordet: Låt icke mitt hjärta vika av till något ont, till att öva ogudaktighetens gärningar.

Prästen faller på knä och beröker mot det heliga Bordet under det att kören sjunger: Min bön gälle...

Prästen läser stående framför prothesisbordet: Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

Prästen faller på knä och beröker mot prothesisbordet under det att kören sjunger: Min bön gälle...

Prästen läser stående framför det heliga Bordet: Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Prästen beröker templon, folket, templon, tre gånger framför altaret, tre gånger till höger och tre gånger till vänster under det att kören sjunger: Min bön gälle...

Präst stående framför det heliga Bordet: Min bön gälle inför Dig såsom ett rökoffer.

Kör: Mina händers upplyftande såsom ett aftnonoffer.

(Den 24 februari och den 9 mars läses sedan epistel och evangelium. Måndag, tisdag och onsdag i stora veckan läses evangelium.)

Diakon (Präst):Låtom oss säga av hela vår själ och av hela vårt sinne, låtom oss säga:

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): O Herre, Allhärskare, våra fädernas Gud! Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): Förbarma Dig över oss, o Gud, efter Din stora nåd. Vi bedja Dig; bönhör oss och förbarma Dig över oss.

Kör: Herre, förbarma Dig. (3x Upprepas efter var bönepunkt).

Diakon(Präst):

Åter bedja vi för de fromma och ortodoxa kristna.

Åter bedja vi för vår Ärkebiskop Kallinikos, Metropolit Kyprianos och Biskop Johannes, för våra bröder, prästerna, munkprästerna, hierodiakonerna och monastikerna och för hela vårt brödraskap i Kristo.

Åter bedja vi om nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd samt förlåtelse och tillgift för alla synder åt Dina tjänare, och alla de fromma och ortodoxa kristna.

(Åter bedja vi för de(n) ortodoxe(/a) Guds tjänare N.N., att han/hon/de må ha/hava nåd, liv, frid, hälsa, frälsning, beskydd samt förlåtelse och

tillgift för alla synder.)

Åter bedja vi för de saliga och evig ihågkommelse värda stiftarna av denna/detta heliga kyrka/kloster (**Kör:** Evig ihågkommelse.) för Guds hädansovna tjänare N.N. och för alla hädansovna, rättrogna fäder och bröder, som vila här och allstädes.

I ett kloster:

Åter bedja vi för våra bröder som tjänar, för alla som tjänar och har tjänat i detta heliga kloster, och för alla här närvarande, som väntar på Din stora och rika nåd.

I en församling:

Åter bedja vi för dem som i detta heliga och ärovördiga tempel bära god frukt och öva barmhärtighet, för arbetarna, för sångarna, och för allt det kringstående folket, som av Dig väntar stor och rik barmhärtighet.

Prästen: Ty en barmhärtig och människoälskande Gud är Du och Dig hembära vi ära, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon (Präst): I katekumener, bedjen till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig (*upprepas efter var bön*).

Diakon (Präst): I troende, låtom oss bedja för katekumenerna, att Herren må förbarma Sig över dem.

Att Han må undervisa dem i sanningens ord.

Att Han må upplåta för dem sanningens Evangelium.

Prästen lyfter Evangeliet och gör med det korsets tecken över antimensiet och lägger ned det bakom.

Att Han må förena dem med Sin heliga, allmänliga och apostoliska Kyrka.

Fräls dem, förbarma Dig över dem, hjälp dem och bevara dem, o Gud, genom Din nåd.

I katekumener, böjen edra huvuden för Herren.

Kör: För Dig, o Herre. Långsamt

Prästen stilla.

Prästen högt: På det att också de med oss må prisas Ditt härliga och underbara namn, Fader och Son och Helig Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Diakon (Präst): Alla I, som ären katekumener, träden ut! Träden ut, I katekumener! Alla I, som ären katekumener, träden ut! Må ingen av katekumenerna vara tillstädes. I troende, låtom oss åter och åter bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

.....
Diakonen läser från och med onsdagen i den fjärde fasteveckan ektenien för dem som skola undfå upplysningen (dopet): Alla katekumener, träden fram. I som förbereden eder för upplysningen, träden fram. I som förbereder eder för upplysningen, bedjen!

Kör: Herre, förbarma Dig (*upprepas efter varje bönepunkt*)

Diakon (Präst):

Vi troende, låtom oss bedja till Herren för de bröder, som förbereder sig för upplysningen och för deras frälsning.

Att vår Herre och Gud måtte styrka och befästa dem.

Att Han måtte upplysa dem med kunskapens och fromhetens ljus.

Att Han i rätt tid måtte göra dem värdiga pånyttfödelsens bad, syndernas förlåtelse och oförgänglighetens klädnad.

Att Han måtte pånyttföda dem av vatten och Ande.

Att Han måtte skänka dem tron fullkomling.

Att Han måtte räkna dem till sin heliga och utvalda hjord.

Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Alla I som förbereder eder för upplysningen, böjen edra huvuden inför Herren.

Kör: För Dig Herre.

Prästen stilla.

Präst: Ty Du är vår upplysning, och till Dig uppsända vi lov och pris, Fadern och Sonen och

den Helige Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Prästen utbreder antiminsion.

Diakon (präst): I som förbereder eder för upplysning, träden ut. I som förbereder eder för upplysning, träden ut. Alla katekumener, träden ut. Ingen katekumen må kvarbliva

.....

Diakon (Präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Vishet.

Prästen läser stilla.

Prästen: Ty Dig tillkommer all pris och ära och tillbedjan, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Diakon (Präst): Åter och åter i frid må vi bedja i frid till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): Vishet.

Prästen läser stilla:

Präst: Din Kristi gåva, Hans, med vilken Du samt Din allraheligaste, goda och livgivande Ande lovprisas nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Kör: Nu tjänar himmelens makter osynligt med oss. Ty se, Härlighetens konung träder här in. Skåda, det hemlighetsfulla offret, som nu är fullbordat, bäres in.

Då gåvorna bäres in faller de troende ned i prostration och reser sig igen först då prästerskapet åter gått in i altarrummet.

Kör: Låtom oss träda fram med tro och kärlek, på det att vi måtte bli delaktiga av evigt liv. Alleluia, alleluia, alleluia.

Diakonen stänger de heliga dörrarna och drar för förhänget och går sedan ut ur altarrummet.

Diakon: Låtom oss fullborda vår aftonbön till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: För de framburna heliga gåvorna, må vi bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Att vår människoälskande Gud, mottagande dem på Sitt heliga, himmelska och andliga altare som en doft av andlig vällukt, måtte sända över oss Sin gudomliga nåd och Den Helige Andes gåva, låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon: Om en afton i allo fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, må vi bönfalla Herren.

Kör: Giv, o Herre (*upprepas efter var bön.*)

Diakon (Präst):

Om fridens ängel, den trogne vägledaren, våra kroppars och själers beskyddare, låtom oss bönfalla Herren.

Om förlåtelse och eftergift för våra synder och överträdelse, låtom oss bönfalla Herren.

Om det som är gott och gagneligt för våra själar och om världens fred, låtom oss bönfalla Herren.

Att vi må fullända vår återstående levnadstid i frid och botfärdighet, låtom oss bönfalla Herren.

Att vårt livs slut må vara kristligt och stilla, utan smärta och skam och om en god räkenskap vid Kristi förskräckande dom, låtom oss bönfalla Herren.

Då vi nu bett om förening i tron och om den Helige Andes gemenskap, låtom oss anbefalla oss själva, varandra och hela vårt liv åt Kristus vår Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Prästen läser stilla.

Präst: Och förläna oss, o Herre, att med tillför-

sikt och utan fördömelse våga anropa Dig, himmelske Gud och Fader, och säga:

Kör: Fader vår, som är i himmelen. Helgat varde Ditt namn; tillkomme Ditt Rike; ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag; och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro; och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty Ditt är riket och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Frid vare med eder alla.

Kör: Så ock med din ande. (Καὶ τῷ πνεύματι σου.)

Diakon (Präst): Böjen edra huvuden för Herren! *Gardinen stänges fullständigt.*

Kör: För Dig, Herre.

Präst säger stilla.

Präst: Ty Du är vår helgelse och Dig giva vi äran, Fader, Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evighet.

Kör: Amen.

Prästen säger stilla.

Medan prästen beder denna bön binder diakonen sitt orarion korsvis. Efter bönen beder diakon och präst tre gånger stilla under det att de böjer sig till marken: O Gud, rena mig syndare och förbarma Dig över mig.

Prästen lyfter Aer på så sätt att prästen med sitt finger kan nå lammet och diakonen utropar: Låtom oss vara uppmärksamma.

Präst: De förutinvigda gåvorna för de heliga!

Kör: En är helig, en är Herre: Jesus Kristus, till Guds, Faderns, ära. Amen.

BÖNER VID TIDPUNKTEN FÖR KOMMUNIONEN

DEN NIONDE BÖNEN, AV DEN HELIGE JOHANNES AV DAMASKUS

Framför Ditt tempels portar står jag, men jag avhåller mig dock ej från onda tankar. Men Kriste, min Gud, Du som rättfärdiggjorde publikanen

och bevisade Din nåd mot den kananeiska kvinnan, Du som för rövaren öppnade himmelrikets portar; öppna Du för mig Din nåds sköte, då jag nu närmar mig Dig och vidrör Dig såsom synderskan och kvinnan, som led av blodgång. Den ena berörde Din mantelfäll och blev genast helad; den andra fattade om Dina heliga fötter och mottog syndernas förlåtelse. Men jag, botfärdige, som dristar mig mottaga hela Din Lekamen - o, må jag ej bli förtärd av eld! Ack, mottag mig, såsom Du mottog dessa och upplys mina andliga sinnen. Låt min syndaskuld förtäras i eld genom förbönerna av Henne, som födde Dig utan säd och genom förbönerna av alla himmelska krafter. Ty Du är välsignad i evigheters evigheter. Amen.

DEN TIONDE BÖNEN, AV DEN HELIGE JOHANNES AV DAMASKUS

Jag tror, Herre, och bekänner, att Du i sanning är Kristus, den levande Gudens Son, som har kommit i världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste. Ytterligare tror jag, att detta är Din obefläckade Lekamen och att detta är Ditt dyra Blod. Därför beder jag Dig: Förbarma Dig över mig och förlåt mig alla mina överträdelser, frivilliga och ofrivilliga, i ord eller i gärning, medvetna eller omedvetna. Förläna mig att utan fördömelse bliva delaktig av Ditt obefläckade Mysterium till syndernas förlåtelse och till evigt liv.

Se, till Din helga Nattvard kommer jag! Förbränn mig ej, o Skapare, då jag mottager. Ty Du är eld, som dödar den ovärdige. Så rena Du mig helt från varje fläck.

Mottag mig idag, o Guds Son, som deltagare i Din hemlighetsfulla nattvard. Ty jag vill icke röja hemligheten för Dina fiender eller giva Dig en kyss likt Judas'. Men liksom rövaren beder jag: Tänk på mig, Herre, i Ditt Rike.

O mänska bäva, då du ser det helga Blodet,
En eld det är, som dödar de ovärdiga.
Gudomliggjord jag blir av Guds Lekamen
Som närar anden och gudomliggör mitt sinn'

Med sällhet har Du uppfyllt mig, o Kriste, och med gudomlig kärlek har Du omskapat mig. Bränn nu med Din andliga eld bort mina synder. Gör mig nu värdig att uppfyllas av glädjen i Dig, så att jag, jublande, må lovprisa Din andra tillkomelse, o Du Gode.

Huru skall jag, ovärdige, våga inträda i Din helgedoms glans? Skulle jag våga inträda i bröllopsalen, då skulle min dräkt förråda mig, ty den är icke en bröllopskrud! Jag skulle då fångslas av änglarna och kastas ut i mörkret. O Herre, rena min själ från befäckelsen och fräls mig, Du människoälskande!

O nådefulle Härskare, Herre Jesu Kriste, min Gud, låt icke dessa heliga ting bliva mig, ovärdige, till dom! Låt dem bliva till rening och helgelse av själ och kropp och till en underpant på det tillkommande livet och Riket. Ty det är min glädje att hålla mig till Gud och att till Herren ställa mitt hopp om frälsning.

Mottag mig idag, o Guds Son, som deltagare i Din hemlighetsfulla nattvard. Ty jag vill icke röja hemligheten för Dina fiender eller giva Dig en kyss likt Judas'. Men liksom rövaren beder jag: Tänk på mig, Herre, i Ditt Rike.

Kommunionshymn: Smaken och sen att Herren är god. Alleluia, alleluia, alleluia.

Diakon (Präst): Närmen eder med gudsfruktan, tro och kärlek.

Folket tager emot kommunionen.

Präst: Fräls, O Herre, Ditt folk och välsigna Din arvedel.

Kör: I will bless the Lord at all times...

Jag vill välsigna Herren alltid. Hans pris skall ständigt vara i min mun. O smaka det himmelska brödet och Livets kalk, och se att Herren är god. Alleluia, alleluia, alleluia

Präst beröker mot den heliga kalken. Präst räcker diakon rökelsekar och diskos och denne beger sig till prothesisbordet. Prästen böjer sig för den heliga kalken, tager den, vänder sig mot församlingen och säger:

Präst stilla: Lovprisad vare vår Gud.

Präst: Städse, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kör: Amen. Må våra läppar fyllas av Ditt lov att vi må kunna besjunga Din härlighet, O Herre. Ty Du förunnande oss att få del av Dina heliga, gudomliga, oförgängliga och livgivande hemligheter. Bevara oss i Din helgelse, att vi hela denna dag må lära oss Din rättfärdighet. Alleluia, alleluia, alleluia.

Samtidigt går prästen till prothesisbordet med kalken och diakonen ställer om sitt orarion.

Diakon (Präst): Stån uppresta! Sedan vi nu mottagit Kristi gudomliga, heliga, allrareaste, oförgängliga, himmelska, livgivande och fruktan värda hemligheter, låtom oss på ett värdigt sätt tacka Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): Hjälp oss, fräls oss, förbarma Dig över oss och bevara oss, o Gud, genom Din nåd.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Diakon (Präst): Bedjande om en afton fullkomnad, helgad, fridfull och utan synd, överlämna vi oss själva och varandra och hela vårt liv åt Kristus Gud.

Kör: Åt Dig, o Herre.

Präst: Ty Du är vår helgelse och Dig giva vi ära, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kör: Amen.

Präst: Låtom oss gå i frid.

Kör: I Herrens namn.

Diakon: Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma Dig.

Prästen lämnar altarrummet och ställer sig framför Kristusikonen och läser: Allsmäktige Herre, som med vishet har gjort alla skapade ting, och som genom Din utsägliga försyn och stora godhet har fört oss fram till dessa allheliga dagar, till tuktan av de köttsliga lidelserna och till hoppet om uppståndelsen; som under de fyrtio dagarna gav i Din tjänare Mose händer lagens tavlor, med en inskrift, som var gudomligt inristad av Dig: Gör oss även skickade, Du Gode, att kämpa den goda kampen; att fullborda fastans lopp; att bevara tron okränk; att krossa de osynliga ormarnas huvuden under hälen; att bli räknade som segrare över synden; och att utan att bli dömda uppnå och vörda den heliga uppståndelsen. Ty välsignat och förhärligat är Ditt högt ärade och majestätiska namn, Fader och Son och Helig Ande, nu och alltid och i evigheternas evigheter.

Kör: Amen. Lovat vare Herrens namn från nu

och till evig tid (3)

Prästen läser stilla framför prothesisbordet.

Präst: Låtom oss bedja till Herren.

Kör: Herre, förbarma dig.

Präst: Herrens välsignelse och Hans nåd vare över eder genom Hans gudomliga nåd och människokärlek städse, nu och alltid och i evigheters evighet.

Kör: Amen.

Präst: Ära åt Dig, o Kriste vår Gud och vårt hopp, ära åt Dig.

Kör: Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen. Herre, förbarma Dig (3) Fader, välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, genom förbönera av Sin allrareaste och mest tadel fria heliga Moder, genom kraften av det ärade och livgivande Korset, genom de ärovärdiga, himmelska, okroppsliga krafternas beskydd, genom förbönera av den ärorika, härliga profeten, förelöparen och döparen Johannes, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, de heliga, ärade och segerrika martyrerna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [kyrkans helgon], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [dagens helgon] vilkens / vilkas minne vi firar, och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Kör: Amen.

Antidoron utdelas.

Prästen stänger portarna och drager för gardinen.

Psalm 33:

Jag vill välsigna Herren alltid, Hans lov skall ständigt vara i min mun. Min själ skall berömma sig av Herren, de ödmjuka må höra det och glädja sig. Loven med mig Herrens storhet, låtom oss med varandra upphöja Hans namn. Jag sökte Herren, och Han lyssnade till mig, och ur all min nöd befriade Han mig. Träd fram till Honom och tag emot Hans ljus, så skola edra ansikten förvisso undgå skammen. Här är en fattig som ropade, och Herren hörde honom och frälste honom ur all hans nöd. Herrens ängel skall slå läger omkring dem som frukta Honom, och Han skall skydda dem. Smaken och sen att Herren är god, salig

är den som sätter sitt hopp till Honom. Frukten Herren, alla I Hans heliga, ty de som frukta Honom lida ingen brist. Rika hava blivit fattiga och fått hungra, men de som söka Herren hava icke brist på något gott. Kommen, barn, hören mig, jag skall lära eder Herrens fruktan. Var finnes en människa som vill få leva och önskar att se goda dagar? Avhåll då din tunga från det som ont är och dina läppar från att tala svek. Vänd dig bort ifrån det som ont är; och gör vad gott är, sök friden och trakta därefter. Herrens ögon äro vända mot de rättfärdiga och Hans öron till deras åkallan. Men Herrens ansikte är vänt mot dem som göra det onda, för att utrota deras åminnelse från jorden. De rättfärdiga ropade, och Herren lyssnade till dem och räddade dem ur all deras nöd. Herren är nära dem som hava ett förkrossat hjärta och Han skall frälsa dem som äro ödmjuka i anden. Många äro de rättfärdigas lidanden, och ur alla dessa skall Han befria dem. Herren skall bevara deras ben, icke ett enda av dem skall sönderlösas. Syndarna får en ond död, och de som hata den rättfärdige skola misslyckas. Men Sina tjänares själar förlossar Herren, och ingen skall misslyckas, som hoppas på Honom.

Psalm 144:

Jag vill upphöja Dig, o Gud, min konung och välsigna Ditt namn i evighet och i evigheters evighet. Dagligen vill jag välsigna Dig och prisa Ditt namn i evighet och i evigheters evighet. Stor är Herren och högt prisad och Hans storhet har ingen gräns. Släkte efter släkte skall prisa Dina verk och förkunna Din makt. Om Din heliga härlighets majestät skola de tala och berätta om Din storhet. Om Dina fruktansvärda gärningars makt skola de tala och förtälja om Din storhet. De skola förkunna minnet av Din godhets rikedom och jubla över Din rättfärdighet. Barmhärtig och nådig är Herren, långmodig och rik på förbarmande. Herren är god mot alla och förbarmar Sig över alla Sina verk. Må de lova Dig, alla Dina verk, och må Dina heliga lova Dig. Om Ditt rikes härlighet skola de tala och om Din makt skola de förtälja, så att människobarnen lära känna Din makt och härligheten hos Ditt rikes majestät. Ditt rike är ett rike för alla tider och Ditt välde varar från släkte till släkte. Herren är trofast i Sina ord och helig i alla Sina verk. Herren uppehåller alla som falla och reser upp alla brutna. Allas ögon vänta efter

Dig, och Du giver dem deras mat i rätt tid. Du upplåter Din hand och mättar allt levande med nåd. Herren är rättfärdig i alla Sina vägar och helig i alla Sina verk. Herren är nära alla som åkalla Honom, alla som åkalla Honom i sanning. Han skall utföra deras vilja som frukta Honom och höra deras bön och frälsa dem. Herren bevarar alla som älska Honom, men alla syndarna skall Han utrota. Min mun skall tala Herrens pris, och allt kött skall välsigna Hans heliga namn i evighet och i evighetens evighet.

Ära åt Fadern... Nu och alltid...

Prästen läser framför det heliga Bordet:

Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss.

Kör: Amen.

Läsare: Efter den gudomliga kommunionen av de livgivande och hemlighetsfulla gåvorna, giv då strax pris och stor tacksägelse och ivrigt och av hela hjärtat säg till Gud:

Ära åt Dig, o Gud. (3 gånger)

Jag tackar Dig, Herre min Gud, för att Du icke förskjutit mig, syndare, utan låtit mig mottaga Dina heliga gåvor. Jag tackar Dig för att Du låtit mig, ovärdige, bli delaktig av Dina allrarenaste och himmelska gåvor. Du kärleksfulle Härskare, som har dött och återuppstått för vår skull och som har givit oss dessa högheliga och livgivande Hemligheter till våra själar och kroppars väl och helgelse; giv att de må bli även mig till själens och kroppens hälsa, till förjagande av allt, som står mig emot, till ett ljus för min själs ögon, till själafrid, till en tro, som icke kommer på skam, till oskrymtad kärlek, till tillväxt i visdom, till uppfyllande av Dina bud, till mottagande av Din nåd och tillägnelse av Ditt Rike. Giv att jag, bevarad genom dem i Din helighet, alltid må minnas Din nåd och icke mer leva för mig själv utan för Dig, vår barmhärtige Härskare. Och när jag skall skiljas från denna världen i hopp om evigt liv, må jag då vinna den eviga vilan där, varest den högtidsfirande skarans röst aldrig tystnar och där saligheten är utan ände för dem som skåda Ditt anlete. Ty för dem som älska Dig, är Du deras sanna åstundan och deras utsägliga glädje, o Kriste vår Gud, och Dig lovsjunger allt skapat i evighet. Amen.

Bön av Basilius den Store.

O Kriste, vår Härskare och Gud, Du evigheternas Konung och världsalltets Skapare! Jag tackar Dig för alla goda gåvor, som Du har givit mig, och i synnerhet för Dina allrarenaste och livgivande Hemligheter. Jag beder Dig därför, Du gode och kärleksfulle; bevara mig under Ditt beskärm och under Dina vingars skugga! Förlåna mig att ända till mitt sista andetag kunna värdigt och med rent samvete taga del av Dina Hemligheter till syndernas förlåtelse och till evigt liv. Ty Du är livets Bröd och helighetens Källa, alla goda gåvors Givare, och Dig, tillika med Fadern och Den Helige Ande, hembära vi ära! Nu och alltid och i evighetens evighet. Amen.

Verser av den hel. Simeon Metaphrastes.

O Skapare, som av Din vilja givit mig
Din kropp till näring, den som är en eld
Som de ovärdiga förtär! Förtär ej mig!
Men träng i mina lemmar in; i allt mitt inre,
In i mitt inre och mitt hjärtas djup.
Min missgärning likt torkat törne bränn!
Rena min själ! Min ande helge Du!
Stärk mina leder! Mina ben giv kraft!
Enheten av fem sinnen upplys Du!
Omgjorda mig med fruktan inför Dig!
Städse bevara mig, hölj och beskydda mig
Från varje själfarligt ord och verk.
Helga min själ! O rena, smycka mig
Och giv mig renhet, Ditt förstånd och ljus!
O, låt mig endast bli Din Andes hem
Och aldrig mer en syndens boningsplats.
Så att, när i mig har ingått Kristi hemlighet,
Må fly som från ett hus i brand
Var synd och varje lidelse.
För Dig jag ställer såsom förespråkare
Din helgonskara och Din änglahär
Din förelöpare och så apostlars kör
Och främst Din Moder, den Ofäckade.
O, nådens Kriste, Hennes bön tag emot!
Och gör Din tjänare till ljusets barn.
Ty i Din godhet endast Du
Kan våra själar helga och giva ljus.
O, Gud och Herre tillbörligt, rätt det är
Att Dig lovsjunga dag för dag.

Bön av den hel. Kyrillos av Alexandria.

Din heliga Lekamen, Herre Jesu Kriste, vår Gud, blive mig till evigt liv och Ditt rena Blod till

syndernas förlåtelse. Blive mig denna eukaristi till glädje, hälsa och fröjd. Förläna mig syndare att vid Din förskräckande tillkommelse få stå på Din härlighets högra sida, för Din allraheligaste Moders och alla helgons förböners skull. Amen.

Bön till den allraheligaste Theotokos

Allraheligaste Härskarinna, Du *Theotokos*, Du ljus för min förmörkade själ, mitt hopp, mitt beskydd, min tillflykt, min tröst och min glädje! Jag tackar Dig för att Du låtit mig, ovärdige, bli va delaktig av Din Sons allraheligaste Lekamen och Hans dyrbara Blod. Du som födde det sanna Ljuset, upplys mitt hjärtas andliga ögon. Du som födde odödlighetens Källa, giv liv åt mig, som är död i mina synder. Du den nådige Gudens Moder, själv full av kärleksfull nåd, förbarma Dig över mig och giv mig ödmjukhet och hjärtats förkrosselse, stillhet i mina tankar och frihet för mitt fångslade förnuft. Förläna mig att till mitt sista andetag utan dom få mottaga de heliga Hemligheterernas helgelse, till helande av kropp och själ. Giv mig botens och beaktelsens tårar, så att jag må lovsjunga och prisas Dig under alla mina livsdagar, ty välsignad och prisad är du i evighet.

Präst: Ty välsignad och prisad är Du i evighet.

Läsare: Ty välsignad och prisad är Du i evighet.

Präst: Herre, nu låter Du Din tjänare fara hädan i frid efter Ditt ord, ty mina ögon hava sett Din frälsning, vilken Du har berett till att skådas av alla folk; ett ljus, som skall uppenbaras för hedningarna, och en härlighet, som skall givas åt Ditt folk, Israel.

Läsare: Helige Gud, helige Starke, helige Odödlige, förbarma Dig över oss. (3)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Allraheligaste Treenighet, förbarma Dig över oss! Herre, rena oss från våra synder! Härskare, förlåt oss våra överträdelser! Helige, kom till oss och hela våra sjukheter för Ditt namns skull!

Herre, förbarma Dig. (3 gånger)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Fader vår, som är i himmelen. Helgat varde Ditt

namn; tillkomme Ditt Rike; ske Din vilja såsom i himmelen så ock på jorden. Vårt dagliga bröd giv oss idag; och förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro; och inled oss icke i frestelse utan fräls oss ifrån den onde.

Präst: Ty Ditt är riket och makten och härligheten, Faderns och Sonens och Helige Andes, nu och alltid och i evigheters evighet.

Läsare: Amen. Herre, förbarma Dig. (3 gånger)

Ära åt Fadern och Sonen och Den Helige Ande. Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Ärorikare än kerubim och utan jämförelse mer prisad än serafim, Du som utan att förtäras födde Gud, Ordet, Du som är Theotokos, vi prisas Dig!

I Herrens namn, Fader välsigna!

Präst: Må Kristus, vår sanne Gud, genom förbönerna av Sin allrarenaste och mest tadelfria heliga Moder, de heliga, ärade och högtlovade Apostlarna, våra rättfärdiga och gudabärande fäder, [*kyrkans helgon*], de heliga, rättfärdiga Guds anfäder Joakim och Anna, [*dagens helgon*] vilkens / vilkas minne vi firar, och alla helgon -må Han förbarma Sig över oss och frälsa oss, ty Han är god och människoälskande.

Kör: Såsom hörnstenen för dem som förtrösta på Dig, må Du, o Herre, stadfästa Kyrkan, som Du har friköpt med Ditt dyrbara blod. Kyrkan visar sig vara såsom en strålande himmel, som skiner ett vägledande ljus över dem som tror. Stående däri ropa vi högt: må Du själv stadfästa detta hus, o Herre.

Präst: Genom våra heliga faders förböner, Herre Jesu Kriste vår Gud, förbarma Dig över oss.

Kör: Amen.